

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 2. Variæ rationes ad sitim ac desideria mortificationis excitanda

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

tionis præcipue accipiunt Christum Dominum nostrum gestantem crucem in humeris suis, ipsi verò cum cruce sua sequuntur, sicut Simeon ille Cirenensis: amplectuntur enim Evangelicam perfectionem, eamque cum amore humeris suis imponunt, mortificantes se in omnibus rebus, ad seruandam eius præcepta necessarijs; & se promptos ostendentes, ad maiorem mortificationem subeundam, si eis iniungatur. At Religiosi pro suo exemplari accipiunt eundem Saluatorem, quatenus cruci affixum; & se ipsos, perfectionis Euangelicæ cruci tribus votorum clavis configunt: obliques se ad omnem mortificationem eis annexam vsque ad ipsam mortem, si opus fuerit, pro illorum custodia subeundam, dicentes cum Apосто-
lo *Christo confixus sum cruci, & per quem crucifixus sum mundo.*

§. 2. *Varia rationes ad sitim, ac desideria mortificationis excitanda.*

EX IIS quæ dicta sunt deducere licet efficaces aliquas rationes, quibus ad magnam mortificationis sitim, quæ plurimum nostra refert, excitemur & impellamur: ponentes in primo loco primorum nostrorum progenitorum exempla, quæ iam adferebamus: quibus vsus est Iudas Propheta dicens: *Audite me, qui sequimini quod iustum est, & queritis Dominum: attendite ad petram vnde excisi estis, & ad cavernam laci, de qua præcisi estis. Attendite ad Abraham patrem vestrum & ad Saram, quæ peperit vos, quia vnum vocauit eum, & benedixit ei, & multiplicauit eum. Qui sunt (ait S. Hieronymus) qui valde excellenter, quod iustum est, sequuntur, & Dominum, querunt: cum Apostoli, & qui illos imitantur: quales sunt Religiosi? Quorum Professio est, quætere, non quod est delectabile, honorificum; & vtile corpori; sed quod sanctum est, & perfectum; & cum ea intentione, vt quærant & placeant soli Deo. Et quæ (inquit) est petra, & caverna, vnde omnes procedunt? Christus ipse crucifixus: Ex cuius vulneribus pedum, manuum, & lateris orta est Ecclesia, sicut Eva ex costa Adami. Ac proinde ipsæ quoque Religiones, earumq; familiæ ex eisdem vulneribus prodierunt: quas Propheta exhortatur, vt oculos suos conijciant in primum hunc suam patrem; & suspendas virtutes, quas in cruce exercuit: vt in hoc exemplari modò & rationem videant, quæ, quod iustum est, sequantur, Deumque querant, donec inueniant, etiam si vitam propriam exponere opus sit, ne eius seruitio deiciantur. Ibi scientiam discunt circumcissionis, ac nuditatis, quam docet vnuersum mundum: vt glorientur sicut Apostolus: *h se non scire aliquid, nisi Iesum Christum crucifixum:* imprimentes cordi suo signa eius vulnerum, & operum egregiorum: quæ illustri ad eò mortificatione in exemplum nostrum edidit. Cum igitur Seruatori nostro tanti constiterit, generare nos in esse filiorum suorum: non magis erit, quod nos eum imitemur,*

d. Gala. 2. 19
e. Cap. 5. 14.

a. I. Sai. 51. 1.

Ibid.

b. 2. Cor. 2. 2.

patientes tales ærumnas & mortificationes. Ad quod vt efficacius moueat, habet versio LXX. Interpretum: *Attendite in robustum petram quam excidistis; & in foueam laci, quam fodistis.* quasi dixerit: cogitate, quod vobis ipsi peccatis vestris confixisti & aperuistis manus, pedes & latus vultus Petre: vos causa fuistis eius vulnerum, & vt Diuina hæc arbor pungatur, vt myrrham aded pretiosam proferret. Quare non multum facietis, si vos ipsos mortificetis, & pungi vos patiamini, magna que sit cupiam mortificari: vt quod iustum est sequi possitis.

2.

Gen. 22. 17
d Heb. 4. 11.

ATTENDIT E etiam (ait Isaias) ad Abraham patrem vestrum; qui *num vocauit eum, & benedixit, & multiplicauit eum.* cum enim eum vocauit, vacuus, solus, ac sterilis erat, absque vlla spe procreandi filios: cum autem eum benedixit, *multiplicatum est semen eius sicut stella celi, & velut arena, que est in litore maris* & meruit appellari d *Pater omnium credentium.* Quod si non vultis, quibus vijs eum deduxerim: scitote omnes: fuisse ratæ mortificationis in rebus, quas maxime diligebat, & plurimi faciebat. Et quoniam in obediendo, & se mortificando fuit fidelis, promeruit meam benedictionem & suam multiplicationem. Eandem viam tenuerunt reliqui Patres ante legem; & qui plus in sanctitate profecerunt, fuerunt quoque in mortificatione insigniores. Æquum igitur est, vt qui in lege noua viuimus, viam semper à tanta antiquitate Canonizatam, & in tanto honore habitam: cum Christus Dominus noster non abrogauit, sed potius in suo Evangelio probauit; & suis Apostolis ac discipulis commendauit, qui antiquis Patribus successerunt: adeoque viam mortificationis coluerunt & promouerunt vt Apostolus dixerit: *Pater quod Deus nos Apostolos nonisimas ostendit*

1. Cor. 4. 9

3.

quæ morti destinati: quorum vita, esset continua quædã mortificatio: quibus quod sint Ecclesie capita, aptè conuenit, esse sicut mons carmeli, lapideus in circumcissione spirituali, & eiusdem valde sitientes; & arbores pinnatis in cacumine montis myrrhæ prope suum Magistrũ, varijs ex partibus punctos & excorticatos: vt mortificatio esset magis copiosa. Post Apostolos, iicere debemus oculos in sacros Religionũ Fundatores: qui per viam mortificationis eò peruenerunt, vt capita essent illustriũ suarum familiarum.

4.

Magistri scientie circumcissionis, quã profitentur, qui in eis viuunt. Et quicquid eorũ aptari potest, quod Propheta dixit, quod *cum esset solus eum vocauit, & benedixisset, & multiplicasset.* Nam cum S. Benedictus, aut S. Ignatius lus erat ex se quidem sterilis, nihil cogitans, quod posset filios habere: tales, qui ipsum se querentur: tunc inquam speciali vocatione eum vocauit, & quasi lapidem fundamentalem suæ familie elegit, calando eum vitijs mortificationum valde amararum & pœnalium. Et hæc via benedixit ei, multiplicans dona cœlestia: fecitque eum patrem innumerabilium

filiorum, in suis oculis paruulorum, sicut arena maris; & splenden-
tum in sanctitate quasi stella caeli. Quibus dicit. *Attendite ad Patrem*
uestrum Abraham & ambulate per viam eius; & mortificationem exercete qua
ille exercuit: ostendentes vos in vestris operibus, filios talis patris: iuxta il-
lud quod Christus Dominus dixit Pharisaeis. *Et si filii Abrahae estis, opera Abra-*
hae facite. Quod si filii estis Sancti Dominici, aut Sancti Francisci, aut Sancti
Agustini: facite Patrum vestrorum opera: vt illi glorientur, vos habere filios;
tamque familiae perpetuo continuari in vobis, cum ingenti gloria.

SUFFICIENTIA sunt exempla, quae insinuauimus: vt ad eorum simi-
litudinem sitis mortificationis excitetur. Si enim virgae decorticatae, quas
pater Iacob aspiciunt positas in canalibus, in quibus greges bibebant: sus-
cipient, vt conciperent agnos virgis ipsis similes, cur non sufficient exem-
pla tot Sanctorum manentium in monte myrrhae, tanquam arbores de-
corticatae, effundentes ex se copiosam mortificationem; vt Religiosi, qui il-
los aspiciunt, concipiant proposita valde efficacia, vt eis fiant similes?

VENIAMVS iam ad alias rationes, quae viros Sanctos, ad hanc sitim sese
mortificandi, impulerunt: quia videlicet studium illud Deo valde placebat;
vnde & illis commendabat, imponens quaedam, quae non poterant absq; in-
signi mortificatione executioni mandari. Cum autem illi Deum valde dili-
gerent; & ique placendi magna siti laborarent, consequenter mortificationis
illam magnam habebant: scientes, illam esse Deo valde gratam: *q fortis enim*
est, vt mori dilectio. Quam fortitudinem ostendit, dum conatur in seipso
conuincere, & extinguere quicquid dilecto suo displicet: vt sic magis ei pla-
ceat.

Huc accedit, quod mortificatio sit vnicum medium sanctitatis, vt dictu
est, obtinendae. Quare si h *Beati* sunt, qui *esuriunt & sitiunt iustitiam*: quoniam
non abstinuerunt: etiam beati erunt, qui eluriant, & sitiunt mortificationem, tan-
quam medium ad iustitiam consequendam valde accommodatum. Et cum
iustitia cuique det, quod debet: quid magis quisque debet, quam seipsum
mortificare? siquidem ob sua peccata meritis est quiduis, etiam amarissi-
mam mortificationem autem, sese ab eis expedit. *Debitorum* inquit *Apostolus,*
non carni, vt secundum carnem vitamur. si enim secundum carnem vixeritis,
moriamini: si autem spiritu facta carnis mortificaueritis, viuetis. Ex quo alia effi-
caciore desumitur ratio: mortificatio enim ita est medium ad vitam; vnde
iustus sit causa mortis. Qui bene mortificatus est, viuit: quia nihil timer,
nihil ei adfert molestiam: ac de eo intelligitur illud Sapientis: *k Non con-*
uulsi sunt iustum, quidquid ei acciderit: mortificatione enim radices euulsi
truncantur, propriae scilicet voluntatem & amorem: Et, cum sibi mortuus est,
vnde Deo in quo eius vita abscondita est, sum ingenti letitia. Immortifi-

Iohan. 1. 39.

Gen. 30. 37.
S. Greg. 21.
Moral. c. 1.

5.

g Cant. 8. 6

8.

h Adat. 5. 6

i Rom. 8. 12

7.

k Pro. 17. 21.

catus autem semper moritur: quia semper est plenus timore, ac dolore. Cumque nunquam desint multi ipsum pungentes: per huiusmodi puncturas non myrrha mortificationis, sed impatientia & rabiei cuiusdam odor prodir. Quemadmodum improbo illi latroni euenit: qui in Caluario morte erat cum Christo crucifixus: cui crux nihil profuit, eò quod non adiecit ei internam sui ipsius mortificationem. Quod quia bonus latro fecerat: ad eò fuit mortificatione illa expurgatus, vt statim post mortem transiret ex cruce ad paradysum.

8. IBI orauit ille, & fuit exauditus: mortificatio enim orationem reddit dignam, quæ exaudiatur. Nec sine causa in monte MORIA edificatum fuit templum Ierusalem, quæ erat domus orationis: nam cet mortificatum, est templum, ad quod spiritus se recipit, vt sine impedimento oret: & tunc eius oratio ascendit in cælum. Iuxta montem Myrræ etiam I collis thuris: quorum alter transitus est ad alterum. Quare si sitis orare, sitias quoque te ipsum mortificare: ascende anxius ad montem mortificationis, & statim deprehendes te constitutum in colle orationis.

I Can. 4. 6.

9. VALDE quoque iuuat mortificatio bonam Religionis, eiusque Religionis opinionem. Quæ opinio valde læditur ex publico mortificationis defectu: quia prodir vitam imperfectam, sæculari similem. Hoc insinuat scriptura Diuina, cum refert: Deum iussisse Iosue circumcidere filios Israël in ingressu terræ promissionis, postquam enim populus exiuerat ex Aegypto non fuerat circumcissus. Facta autem iuxta verbum Domini circumcissione, dixit ad Iosue: *Hodie abstuli opprobrium Aegypti a vobis.* Erat enim ignominia populi Israël, habere præputia, sicut Aegyptij. Hunc igitur modum ignominia est & pudor Religiosis, ingressis iam in terram promissionis spiritualis, non mortificasse excessus, quos in mundo habebant. Et ita viuere immortificatos, sicut læculares. Quo die autem seridè & eremico se mortificauerunt: abstulerunt à se opprobrium sæculi, & quicquid occasio esse potest contemptus inter homines. Quamobrem omnes illi conditiones, quibus permoti sunt; vt, mundo relicto, Religionem ingrediantur: impelli quoque debent ad seridè incumbendum in sui mortificationem: in qua bonum esse Religionis verè consistit: vt ex ijs, quæ in sequentibus capitibus sensim dicemus apparebit.

m Iosue. 5. 9

(. . .)